Заключения на Съвета относно модернизацията на висшето образование

(2011/C 372/09)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ:

1. Системите за висше образование имат ключова роля за създаването на знание, което е в основата на човешкото и общественото развитие и насърчаването на активно гражданско поведение.

2. В стратегията за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж „Европа 2020“, приета през юни 2010 г. ([1]), беше определена конкретна цел за повишаване на равнището на образование, по-специално посредством увеличаване до 2020 г. на дела на младежите със завършено висше или равностойно на висше образование до най-малко 40 %.

3. Декларацията от Болоня от 19 юни 1999 г. постави началото на междуправителствен процес, целящ създаването на европейско пространство за висше образование, който се подкрепя активно от Европейския съюз, а министрите, отговарящи за висшето образование в участващите страни, настояха по време на заседанията си в Льовен и Лувен-ланьов на 28 и 29 април 2009 г. институциите за висше образование ([2]) допълнително да модернизират своите дейности в периода до 2020 г.

4. Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. определя условията и правилата за прием на граждани на трети страни на територията на държавите-членки за период над три месеца с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност ([3]).

5. Директива 2005/71/ЕО на Съвета от 12 октомври 2005 г. установява условията за прием на научни работници от трети страни в държавите-членки за срок над три месеца за целите на изпълнение на научноизследователски проекти по споразумения за прием с научноизследователски организации ([4]).

6. В резолюцията на Съвета от 23 ноември 2007 г. за модернизация на университетите с оглед на конкурентоспособността на Европа в една световна икономика на знанието ([5]) държавите-членки бяха приканени да съдействат за интернационализирането на висшите училища, като насърчават гарантирането на качеството чрез независимо оценяване и партньорски проверки на университетите, увеличаване на мобилността, насърчаване на използването на съвместни и двойни академични степени и чрез улесняване на признаването на квалификации и продължителност на обучение.

7. В заключенията на Съвета от 12 май 2009 г. относно стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението ([6]) се посочва, че с цел да се подкрепят усилията на държавите-членки за модернизиране на висшето образование и за създаване на европейско пространство за висше образование, следва да се работи и за тясно единодействие с процеса от Болоня, особено по отношение на осигуряване на качеството, признаване, мобилност и прозрачност.

8. В заключенията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 26 ноември 2009 г. относно развитие на ролята на образованието в рамките на пълноценно функциониращ триъгълник на знанието ([7]) беше установена необходимостта от по-нататъшна реформа на управленските и финансовите структури на университетите, даваща възможност за по-голяма автономия и отчетност, което да улесни по-голямото диверсифициране на приходите и по-ефективното сътрудничество със сферата на бизнеса и да предостави на университетите възможност да станат част от триъгълника на знанието в глобален мащаб.

9. В заключенията на Съвета от 11 май 2010 г. относно интернационализацията на висшето образование ([8]) Съветът прикани Комисията да изготви международна стратегия на ЕС за висшето образование, която ще има за цел по-добрата съгласуваност и взаимното допълване между съществуващите инициативи за международно сътрудничество както на равнище ЕС, така и на национално равнище, и която ще продължи да спомага за по-голямата привлекателност на европейското висше образование, научни изследвания и иновации във външните дейности на ЕС.

10. В заключенията на Съвета от 7 юни 2010 г. „Нови умения за нови работни места: пътят напред“ ([9]) беше подчертана необходимостта от насърчаване на приобщаващия растеж и от подпомагане на хората от всички възрасти да предвиждат и да се справят с промените, като им се предостави възможност да придобият подходящи умения и компетентности.

11. В заключенията на Съвета от 19 ноември 2010 г. относно инициативата „Младежта в движение“ ([10]) се настоява за повишаване на качеството и привлекателността на образованието на всички равнища, особено на висшето образование.

([1]) EUCO 13/10.

([2]) Предвид езиковото многообразие и националните традиции и практики се използва това понятие, което да обхване всички институции за висше образование, включително университети, университети за приложни науки, технологични институти, „grandes écoles“, бизнес училища, инженерни училища, университетски технологични институти (IUT), колежи за висше образование, професионални училища, политехнически училища, академии и т.н.

([3]) ОВ L 375, 23.12.2004 г., стр. 12.

([4]) ОВ L 289, 3.11.2005 г., стр. 15.

([5]) Док. 16096/1/07 REV 1.

([6]) ОВ C 119, 28.5.2009 г., стр. 2.

([7]) ОВ C 302, 12.12.2009 г., стр. 3.

([8]) ОВ C 135, 26.5.2010 г., стр. 12.

([9]) Док. 10841/10.

([10]) ОВ C 326, 3.12.2010 г., стр. 9.

12. В заключенията на Съвета от 26 ноември 2010 г. относно Съюз за иновации за Европа [1] беше подчертано, че е важно да се инвестира приоритетно в образование, обучение и научноизследователска дейност, а интелектуалният капитал на Европа да бъде използван пълноценно, за да се осигурят дългосрочна конкурентоспособност и растеж.

13. В заключенията на Европейския съвет от 4 февруари 2011 г. се настоява за прилагането на стратегически и интегриран подход към стимулирането на иновациите и пълното оползотворяване на интелектуалния капитал на Европа в полза на гражданите, дружествата — по-специално МСП — и изследователите [2].

14. В заключенията на Съвета от 14 февруари 2011 г. относно ролята на образованието и обучението в изпълнението на стратегията „Европа 2020“ [3] беше подчертано, че институциите за висше образование следва да се стремят да подобряват качеството и практическата приложимост на предлаганите курсове, което да стимулира по-широк кръг граждани да запишат висше образование, както и че следва да се насърчава засиленото сътрудничество между институциите за висше образование, изследователските институти и предприятията с оглед укрепване на триъгълника на знанието като основа на по-иновативна и творческа икономика.

15. В заключенията на Съвета от 19 май 2011 г. относно рамка на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите за периода до 2020 г. [4] държавите-членки бяха приканени да поставят или да продължат да работят за постигането на набелязаните цели с акцент върху осигуряването на равен достъп на практика до качествено образование, включително висше образование.

16. В заключенията на Съвета от 31 май 2011 г. относно развитието на европейското научноизследователско пространство (ЕНП) посредством свързаните с ЕНП групи [5] беше отбелязано, че значителният напредък, постигнат в изпълнението на ЕНП, следва да доведе до продължаване на цялостния и стратегически подход, за да се използва пълноценно интелектуалният капитал на Европа.

17. В препоръката на Съвета от 28 юни 2011 г. „Младежта в движение — насърчаване на мобилността с учебна цел на младите хора“ [6] се отбелязва, че мобилността с учебна цел може да допринесе за по-широко отваряне на системите за образование и обучение, за засилване на техните европейски и международни измерения, за подобряване на достъпа до тях и за повишаване на ефикасността им. Тя може също така да укрепи европейската конкурентоспособност, като спомогне за изграждане на основаващо се на знанието общество.

18. В заключенията на Съвета от 28 ноември 2011 г. относно показател за мобилност с учебна цел се търси начин за повишаване на участието на студенти от висшето образование в мобилността с учебна цел и се определят количествени и качествени прагове за измерване на продължителността на периодите, прекарани в чужбина с цел учене или обучение, свързано с висшето образование.

19. Европейският съюз има дълга традиция на сътрудничество с трети страни, основано на набор от политики и инструменти, сред които висшето образование има нарастваща роля. Сътрудничеството в сферата на висшето образование заема важно място и в рамките за многостранното сътрудничество като Източното партньорство, Съюза за Средиземноморието или Северното измерение, както и в сътрудничеството със Западните Балкани.

В СВЕТЛИНАТА НА

1. Първата министерска конференция по въпросите на Европейското научноизследователско пространство (ЕНП) на тема „Интелектуален капитал – творческо въздействие“, проведена в Сопот на 20 юли 2011 г., на която беше изтъкната ролята на университетите в глобализиращия се свят като източници на знания и иновативен начин на мислене, особено по отношение на стратегическите области на научни изследвания, съсредоточени върху съвременните предизвикателства.

2. Конференцията на председателството на тема „Модернизацията на висшето образование“, проведена в Сопот на 24—25 октомври 2011 г., на която беше подчертана необходимостта от модернизация на системите на висшето образование, по-специално предвид съвременни предизвикателства като глобалната конкуренция и демографските тенденции.

ПРИВЕТСТВА

Съобщението от Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите от 20 септември 2011 г. — *В подкрепа на растежа и създаването на работни места — програма за модернизиране на системите за висше образование в Европа* [7].

ОТЧИТА, ЧЕ

1. В настоящата икономическа обстановка висшето образование (включително висшето професионално образование и обучение) — посредством своята обвързаност с научноизследователската дейност и иновациите — ще играе ключова роля при осигуряването на висококвалифицирания човешки капитал и насърчаването на основната научноизследователска дейност, от които се нуждае Европа в стремежа си към сигурни работни места, икономически растеж и благоденствие.

2. Квалификацията на дипломираните висшисти не винаги съответства на потребностите на пазара на труда и на обществото. Работодателите от публичния и от частния сектор все по-често съобщават за несъответствия и трудности при намирането на подходящи хора за променящите се нужди на икономиката на знанието.

[1] Док. 17165/10.
[2] EUCO 2/11, стр. 6, точка 16.
[3] ОВ C 70, 4.3.2011 г., стр. 1.
[4] Док. 10658/11.
[5] 11032/11.
[6] ОВ C 199, 7.7.2011 г., стр. 1.
[7] Док. 14198/11 + ADD 1.

3. Европа се нуждае от далеч по-голям брой обучени научни изследователи и изследователи, чийто опит надхвърля академичната квалификация, включително от частния сектор, за да се засили научноизследователският елемент в икономиката и по този начин да се даде тласък на иновациите и конкурентоспособността.

4. По-широкото участие във висшето образование изисква повишено внимание по отношение на предизвикателствата, свързани с качеството и многообразието.

5. Силата на европейските институции за висше образование е в тяхното многообразие, в осигуряването на висококачествено, устойчиво, подходящо образование и научни изследвания, както и във връзката между автономията на институциите, отчетността пред всички заинтересовани страни и способността им да се адаптират към променящите се обстоятелства. В допълнение към двете традиционни задачи на институциите — преподаване и научни изследвания, все по-голямо значение придобива една трета задача, която се изразява в обвързването на институциите с бизнес сектора, включително на регионално равнище, и включването на социалната отговорност.

6. Европейските институции за висше образование обаче не използват достатъчно възможността да играят своята роля в обществото и да допринасят за благоденствието в Европа: Европа изостава в глобалната конкуренция за знания и таланти, а в това време страните с развиващи се икономики бързо увеличават инвестициите си във висшето образование.

7. Същевременно институциите за висше образование твърде често се стремят да се конкурират в прекалено много области, но само някои от тях постигат високи резултати в конкретни области, където е налице силна глобална конкуренция.

8. Поради това институциите за висше образование трябва да продължат да осъществяват вътрешни реформи въз основа на избора на институционални задачи, свързани с представляваните от тях категории интелектуален капитал, и да търсят възможности да се дефинират по отношение на други национални институции.

9. Автономията на институциите е необходима, за да се насърчава институционалното многообразие в рамките на националните системи за висше образование: необходимо е да се диверсифицират ролите и задачите на институциите, за да се стимулират високите постижения в рамките на институциите за висше образование.

ПРИЕМА, ЧЕ:

1. Основната отговорност за осъществяване и подпомагане на реформите във висшето образование продължава да бъде на държавите-членки и на самите образователни институции. Независимо от това процесът от Болоня и последващото развитие на европейското пространство за висше образование, програмата на ЕС за модернизиране на системите за висше образование и създаването на европейското научноизследователско пространство показват, че предизвикателствата и необходимите за преодоляването им политически мерки надхвърлят националните граници и че европейското сътрудничество може да има ценен принос от гледна точка на финансовата подкрепа, обективния анализ на политиката и обмена на добри практики.

2. Качеството и практическата значимост на висшето образование са ключово условие за пълното оползотворяване на интелектуалния капитал на Европа.

3. Качеството на образованието и на научните изследвания е основен двигател на успешната модернизация на системите за висше образование в Европа.

4. Укрепването на триъгълника на знанието — образование, научни изследвания и иновации — е ключово условие да се даде на висшето образование възможност да допринесе за работни места и растеж, да се реформират управленските и финансовите структури и да се засили привлекателността му в международен план.

5. Развитието на европейското научноизследователско пространство увеличава допълването между националните системи, за да се повиши икономическата ефективност на инвестициите в научни изследвания и да се засилят обменът и сътрудничеството между институциите, които си съдействат в рамките на триъгълника на знанието.

6. Международната мобилност на студенти, учени, преподаватели и други служители, която се активизира след установяването на европейското пространство за висше образование, оказва положително въздействие върху качеството и засяга всички основни области на реформа. Въпреки това тя може да породи и предизвикателства пред някои образователни системи, към които се влива значителен приток на студенти, или пред онези страни, пред които стои заплахата от „изтичане на мозъци“ и впоследствие значителен брой талантливи хора избират да учат и да се установяват в чужбина.

7. Привличането на най-добрите студенти, учени и научни изследователи, идващи от страни извън ЕС, и разработването на нови форми на трансгранично сътрудничество са ключови условия, необходими за превръщането на европейското пространство за висше образование и европейското научноизследователско пространство в привлекателни дестинации в световната надпревара за знания и талант.

8. Включването на работодателите и другите заинтересовани страни в разработването и осъществяването на програмите е от основно значение с оглед на подобряването на качеството и подходящата насоченост на висшето образование.

9. Публичните инвестиции, подкрепени от допълнителни източници на финансиране, следва да се запазят като основа за устойчивото висше образование, особено предвид настоящата финансова криза в Европа.

СЪОТВЕТНО ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ — СЪОБРАЗНО НАЦИОНАЛНИТЕ ПРАКТИКИ — ДА РАБОТЯТ С ИНСТИТУЦИИТЕ ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ, КАТО ИМАТ ПРЕДВИД ТЯХНАТА АВТОНОМНОСТ, КАКТО И С ВСИЧКИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ В ТАЗИ ОБЛАСТ С ЦЕЛ:

1. Увеличаване на усилията за повишаване на нивото на успеваемост във висшето образование с оглед постигане на водещата цел на стратегията „Европа 2020“ в областта на образованието, а именно 40 % от населението в ЕС на възраст 30—34 години да е завършило висше или равностойно на висше образование, предвид прогнозите, че до 2020 г. за 35 % от всички работни места в ЕС ще е необходимо високо ниво на квалификация ([1]).

2. Разработване на ясни пътища за преминаване от професионално и друг вид образование към висше образование и на механизми за признаване на предишно обучение и опит, придобити извън рамките на формалното образование и обучение, особено посредством преодоляване на предизвикателствата, свързани с прилагането и използването на националните квалификационни рамки във връзка с европейската квалификационна рамка.

3. Насърчаване на систематичното разработване на ефективни стратегии, за да се осигури достъп на групите в неравностойно положение и слабо представените групи, по-специално чрез по-добро обхващане и предоставяне на по-прозрачна информация за образователните възможности и резултати, както и на по-добро ориентиране, за да се гарантира правилен избор на обучение.

4. Увеличаване на усилията за свеждане да минимум на броя на отпадналите от висшето образование посредством подобряване на качеството, практическата приложимост и привлекателността на курсовете, по-конкретно чрез обучение, съсредоточено върху студентите, и чрез предоставяне на адекватна подкрепа, ориентиране и консултации след приема в учебното заведение.

5. Осигуряване на достигането на целевата финансова подкрепа до потенциални студенти от групи с по-ниски доходи.

6. Насърчаване на използването на прогнози за уменията и растежа, както и на данни за заетостта на дипломираните висшисти (включително проследяване на тяхната трудова реализация) при създаването, провеждането и оценката на учебни курсове и стимулиране на по-голяма гъвкавост при разработване на учебни програми, включително интердисциплинарни възможности за учене с цел да се повиши пригодността за заетост на дипломираните висшисти.

7. Насърчаване на възприемането на подходи за преподаване и учене, съсредоточени върху студентите, като се отчитат потребностите на многообразната общност на учещите и се насърчават по-разнообразни начини за учене, включително чрез ефективно използване на ИКТ.

8. Насърчаване на институциите за висше образование да инвестират в постоянно професионално развитие на своите кадри и да възнаграждават високите постижения при преподаването.

9. Преодоляване на стереотипите и бариерите, пред които все още са изправени жените при достигането на най-високи нива на следдипломна квалификация и изследователска работа — особено в някои дисциплини и на лидерски позиции — за да се оползотвори свободният потенциал.

10. Обвързване по целесъобразност на националното финансиране за докторантски програми с принципите за иновативно обучение на докторанти ([2]) и подкрепа за развитието на възможности за научноизследователска кариера.

11. Стимулиране на развитието на предприемачески, творчески и иновативни умения във всички дисциплини и във всички цикли, насърчаване на иновациите във висшето образование чрез по-интерактивна среда на обучение и подобрена инфраструктура за трансфер на знания.

12. Насърчаване по целесъобразност на по-активната роля на интердисциплинарните научни изследвания в институциите за висше образование, както и укрепване на взаимовръзките между висшето образование и научните изследвания с оглед на по-ефикасното функциониране на триъгълника на знанието.

13. В допълнение към образователните и научноизследователските задачи на висшето образование, насърчаване на допълнителното развитие на трети вид дейности като споделяне на знание и иновации, обществена ангажираност, учене през целия живот, значение за регионалното и местното развитие.

14. Насърчаване на партньорството и сътрудничеството с бизнеса, например чрез структури за възнаграждение, стажове и назначаване на работа, стимули за сътрудничество между различни дисциплини и организации, и намаляване на нормативните и административните препятствия пред партньорствата между институциите за висше образование и другите заинтересовани страни от публичния и частния сектор. Ефективният трансфер на знания към пазара и в този контекст постоянният кръговрат между фундаменталните и приложните научни изследвания могат да бъдат постигнати посредством прилагането на публични политики, които укрепват партньорството между широк кръг образувания.

15. Укрепване на връзките между институциите за висше образование, работодателите и институциите на пазара на труда, за да отчитат учебните програми в по-висока степен потребностите на пазара на труда, да се повиши съответствието между умения и работни места и да се разработят активни политики за пазара на труда, насочени към стимулирането на заетостта на дипломираните висшисти.

16. Повишаване на качеството чрез мобилност и трансгранично сътрудничество, включително посредством:

    а) по-систематично внедряване на образователната мобилност в учебните програми по целесъобразност и гарантиране на ефективно признаване на набраните в чужбина кредити чрез ефективно използване на инструменти за прозрачност, като европейската система за трансфер и натрупване на кредити (ECTS), приложението към дипломите, контрол на качеството и европейската квалификационна рамка;

([1]) Доклад за 2010 г. на Европейския център за развитие на професионалното обучение.

([2]) Доклад, приет от управляващата група по човешки ресурси и мобилност на ЕНП през май и финализиран на 27 юни 2011 г.

б) премахване на ненужните препятствия пред смяната на институциите между степените бакалавър и магистър и пред трансграничното сътрудничество и обмен;

в) подобряване на достъпа, условията на работа и възможностите за напредък за студенти, изследователи и преподаватели от страни извън ЕС, включително, чрез намиране на решение, където е възможно, на административните проблеми, които създават трудности при получаването на визи;

г) гарантиране, че системите за осигуряване на качеството адекватно обхващат образователния франчайз;

д) насърчаване на по-широко институционално сътрудничество, включително чрез разработване на курсове, които водят до получаване на двойни и съвместни академични степени.

17. Насърчаване на по-гъвкави системи за управление и финансиране на институциите за висше образование, в т.ч. и механизми, обвързани с резултатите и конкуренцията, и стимулиране на професионализацията на вътрешното управление.

18. Улесняване на достъпа до алтернативни източници на финансиране, включително по целесъобразност чрез използването на публични средства за привличане на частни и други публични инвестиции.

ПРИВЕТСТВА НАМЕРЕНИЕТО НА КОМИСИЯТА

1. Да подкрепи усилията на държавите-членки за реформиране на системите им за висше образование, като се използват пълноценно програмите на ЕС в сферата на образованието и обучението, и посредством по-добра емпирична база, подробен анализ и повишена прозрачност, включително като:

а) разработи, в процес на консултации със заинтересованите страни в тази област, независим инструмент за прозрачност, основан на постигнатите резултати, предназначен за определяне на профила на институциите за висше образование („U-Multirank“), който да отчита специфичния характер националните институциите за висше образование и да зачита разнообразието от институции на висшето образование в цяла Европа, както и да позволява на потребителите да създават индивидуализирани многоаспектни класации;

б) продължи да подобрява процеса на проучване в областта на висшето образование и пазара на труда, по-специално посредством подобряване на данните относно резултатите за образователната мобилност и заетостта в европейското висше образование (като работи с наличните ресурси и сведе до минимум административната тежест) и посредством предоставяне на специфични насоки за повишаване на основните и общоприложимите умения и за преодоляване на несъответствията на уменията;

в) анализира въздействието на различните подходи за финансиране върху диверсификацията, ефективността и равнопоставеността на системите за висше образование, както и върху мобилността на студентите;

г) създаде експертна група на високо равнище, която да анализира основни въпроси на модернизацията на висшето образование, като започне с насърчаване на високите постижения в преподаването, с цел групата да докладва през 2013 г.

2. Да способства за повишаване на образователната мобилност посредством укрепване на ECTS и механизмите за контрол на качеството с цел да се подобри признаването.

3. Да предложи, без да се засягат предстоящите преговори по бъдещата програма на ЕС в областта на образованието, обучението и младежта, схема за мобилност за степен магистър по програмата „Еразмус Мундус“, за да насърчи мобилността, върховите постижения и наличието на достъпно финансиране за студенти, които се обучават по магистърска степен в друга държава-членка, независимо от социалния им произход.

4. Да подкрепи анализа на потоците в мобилността и на развитието на образователния франчайз.

5. Да насърчава съвместно с държавите-членки съгласуваното развитие на европейското научноизследователско пространство и на европейското пространство за висше образование и да се стреми към укрепване на единодействието между ЕС и процеса от Болоня, включително като използва програмата за периода след 2013 г. в областта на образованието и обучението, за да се способства за постигане на целта за мобилност от Болоня и ЕС, която е 20 процента.

6. Да продължи да развива Европейския институт за иновации и технологии (EIT), като приеме предложението за нова стратегическа иновационна програма, която ще определи бъдещето на EIT, неговите приоритети, както и предложения за стартиране на нови Общности за знания и иновации (ОЗИ), по-специално за да се повиши иновационният потенциал на институциите за висше образование в сътрудничество с бизнеса.

7. Да подкрепи прилагането на открити и прозрачни процедури за набиране на персонал и да стимулира трансграничната мобилност на изследователите и мобилността им между различните сектори посредством утвърждаването на Европейската рамка за научноизследователска кариера и на европейската инициатива *EURAXESS — изследователи в движение* ([1]).

8. Като част от действията „Мария Кюри“ да стимулира програмите за мобилност, предназначени за докторанти, включително чрез подпомагане на реинтеграцията, и да насърчава европейската докторантура в промишления сектор с цел да се подпомогнат приложните изследвания.

9. Да предложи качествена рамка за стажовете, за да помогне на студентите и на дипломираните висшисти да придобият практическите знания, необходими за работните места, и да заемат повече и по-добри като качество стажантски позиции.

([1]) Доклад, приет от управляващата група по човешки ресурси и мобилност на ЕНП през май и финализиран на 21 юли 2011 г.

10. Да насърчи представянето на ЕС като дестинация за обучение и научни изследвания за най-ярки таланти от целия свят, като същевременно отчита многообразието на институциите за висше образование, и да развие отношенията по въпросите на висшето образование с партньори извън ЕС с оглед на укрепването на националните системи за висше образование, диалога в тази област, мобилността и академичното признаване, включително чрез стратегията за разширяване, Европейската политика за съседство, Източното партньорство, Евро-средиземноморското партньорство, сътрудничеството със Западните Балкани, Глобалния подход към миграцията и Болонския политически форум.

11. Да разработи международна стратегия на ЕС за висшето образование, за по-успешно постигане на посочените по-горе цели, като се разшири международният обсег и видимост и се започне съвместна работа с партньори с оглед задълбочаване на отношенията и укрепване на процеса на изграждане на капацитет в сектора на висшето образование.

12. Да подобри дългосрочното въздействие на финансирането от ЕС, предназначено за модернизиране на висшето образование, посредством подобряване на допълването между различните инструменти за финансиране, по-конкретно бъдещата програма на ЕС в областта на образованието, обучението и младежта, рамковата програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ и инструментите на европейската политика на сближаване.